

На могилі мого брата

Юрій Федькович

А

Весна ся вернула, всі пташки щебечуть,
Всі квітки зацвіли докола,
То ж піду на цвинтар — не піду, полечу
До мого брата-сокола;
І озьму шездару, і пісеньку зложу
О красних дівчатах, о маю,
І братчику мому на цвинтарнім ложу
На струнах шовкових заграю.
"Добрий вечір, брате! Що дієш, небоже,
Як тутки тобі ся май діє?
Нічо не говориш? Сумуєш? Чого же? —
Що сонце в могилі не гріє?
То сонце! Не думай, вшак я тя кохаю,
Мені тебе можна любити;
Я прийду до тебе щороку, щомаю
Та й буду з тобою тужити".

Б

Весною пташки щебечуть,
Квіти зацвіли докола;
Піду на цвинтар, полечу
До мого брата-сокола.

І пісеньку ему зложу
О дівчатах і о маю,
На цвинтарнім ему ложу
В струни шовкові заграю.

"Добрий вечір, мій небоже!
Як тобі ся тутка діє?
Ти сумуєш? І чого же? —
Що тебе сонце не гріє?

Не сумуй! Я тя кохаю,
Мені вільно тя любити;
Прийду щовесни, щомаю —

Буду з тобою тужити".